招都遮

CHIẾU DỜI ĐÔ

"Xưa nhà Thương đến vua Bàn Canh năm lần dời đô. Nhà Chu đến đời vua Thành Vương cũng ba lần dời đó. Phải đầu các vua thời Tam đại theo ý riêng mình mà tự tiên chuyển đời. Chi vì muốn đóng đô ở nơi trung tâm, mưu toạn nghiệp lớn, tính kế muôn đời cho con cháu; Trên vàng mệnh trời, dưới theo ý dân, nếu thấy thuận tiện thì thay đổi. Cho nên, vận nước lâu dài, phong tục phón thịnh. Thế mà hai nhà Đinh, Lê lại theo ý riêng mình, khinh thường mệnh trời, không noi theo dấu cũ của Thương, Chu cứ đóng đò thành ở nơi ấy, khiến cho triều đại không được lâu bến, số phận ngắn ngủi, trăm họ phải hao tồn, muôn vật không được thích nghi. Trắm rất đau xót về việc đó, không thể không đời đó.



Chiếu dời đô (tên đầy đủ: Thiên đô chiếu) là một văn bản lịch sử quan trọng của Việt Nam, được ban hành bởi vua Lý Thái Tố (Lý Công Uẩn) vào năm 1010, nhằm mục đích dời đô từ Hoa Lư (Ninh Bình) về Đại La (sau này là Thăng Long, tức Hà Nội ngày nay). Việc dời đô thể hiện sự sáng suốt và tầm nhìn dài hạn của Lý Thái Tổ, đồng thời mở ra một giai đoạn phát triển rực rỡ trong lịch sử đất nước.

Ånh: vdoc.vn